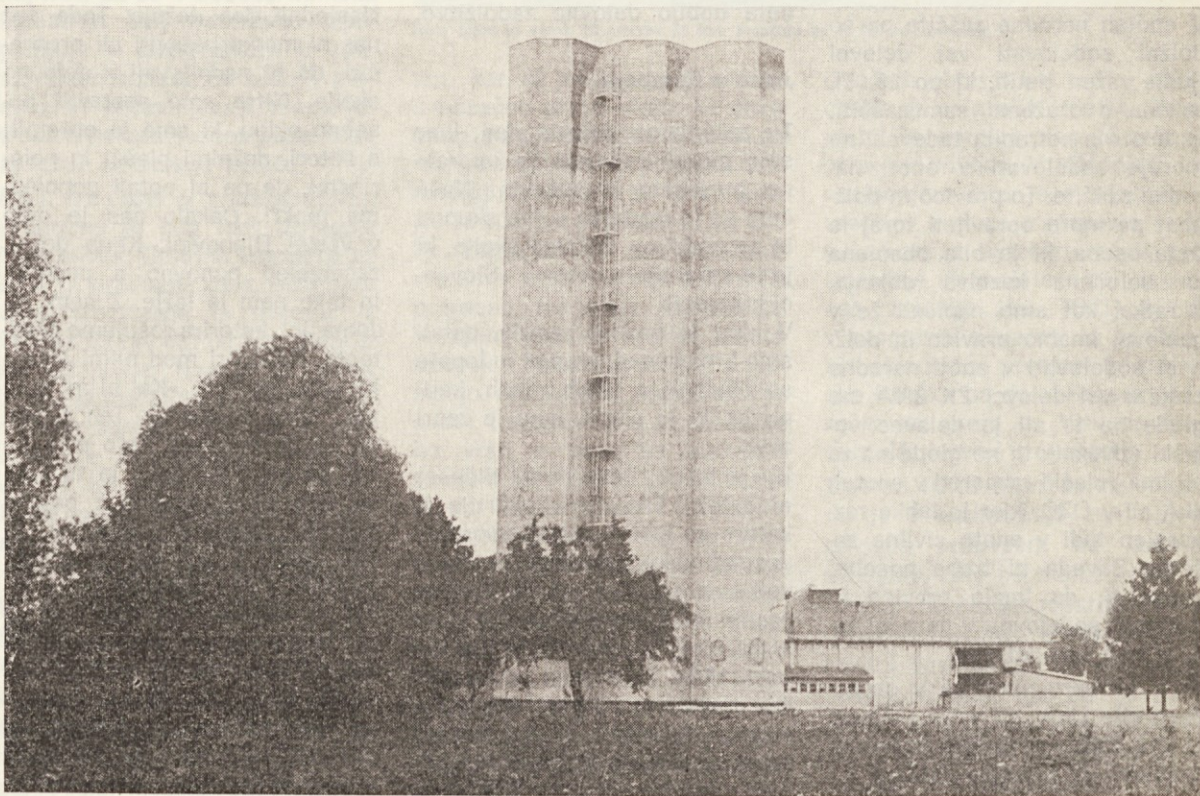

OB DNEVU SAMOUPRAVLJALCEV
Iz govora Vinka Hafnerja

Tovarne delavcem

27. junija 1950 je zvezna skupščina sprejela zakon o upravljanju državnih gospodarskih podjetij po delavskih svetih. To je bil začetek dejanskega uresničevanja revolucionarnega gesla »Tovarne delavcem!« Zato je bil ta dan razglašen kot Dan samoupravljalcev. Od tedaj je poteklo polnih devetindvajset let. V tem obdobju smo dosegli v Jugoslaviji in Sloveniji ogromen napredek tako v razvoju proizvodnih sil in ljudskega blagostanja, kot tudi pri uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. To še posebno velja za obdobje zadnjih nekaj let, ko zavzeto uresničujemo novo ustavo in zakon o združenem delu.

Zdaj že lahko z gotovostjo trdimo, da delavci zares upravljajo tovarne oziroma temeljne organizacije združenega dela, torej tiste osnovne proizvodne in samoupravne celice združenega dela, kjer se ustvarja nova vrednost in uresničuje najpomembnejši del delavčeve samoupravljalke vloge. Vendar za to še ne morem trditi, da delavec že v celoti upravlja s pogoji in rezultati svojega dela in da je samoupravljanje že postalo prevladujoč družbeni odnos na vseh področjih družbene reprodukcije.

Svečana otvoritev silosa
Ana Marjanovič

Prostor za 16 000 ton žita

V ponedeljek, 2. julija 1979, so na Viru pri Domžalah odprli novi silos TOZD Mlini. Ob svečani otvoritvi, je glavni direktor Živilskega kombinata Žito, Bogo Bratina pozdravil vse prisotne goste. Nato je predsednik delavskega sveta DO Živilskega kombinata Žito, Bojan Galien v svojem govoru orisal dosedANJI razvoj TOZD Mlini ter pomen novega silosa na Viru pri Domžalah, v katerem bodo lahko shranjevali 16 000 ton žita.

Novi silos na Viru pri Domžalah, ki je bil eden od ciljev v srednjeročnem programu TOZD Mlini, je velika pridobitev za celotno TOZD Mlini, še posebej pa za oba mlina na domžalskem območju. Po svečani otvoritvi, je bil ogled novega silosa.

Nič nas ne sme presenetiti
Vladimir Svet

Vsi smo enota narodne zaščite

Letos poteka že tretje leto odkar je bil dopolnjen zakon o notranjih zadevah, ki se z dopolnitvami glasi:

ZAKON O DRUŽBENI
SAMOZAŠČITI, VARNOSTI
IN NOTRANJIH ZADEVAH.

Vsebinske spremembe in dopolnitve zakona so prinesle novosti predvsem na področju uresničevanja družbene samozaščite. Ta pa je povezana z akcijo podružbljanja zadev ljudske obrambe in varnosti nasploh. Ena od najpomembnejših vidnih manifestacij, ki jih nalaga zakon, je pravica in dolžnost delovnih ljudi, da v okviru temeljnih organizacij združenega dela organizirajo narodno zaščito za varovanje pogojev dela, družbene lastnine in objektov ter nasploh zagotavljanje varnih in urejenih delovnih in življenjskih pogojev. V neposredni vojni nevarnosti in morebitni vojni, pa izvajajo enote narodne zaščite vse naloge, ki so

določene v okviru ljudske obrambe.

V okviru Živilskega kombinata Žito Ljubljana, so delavski sveti TOZD že ustanovili enote narodne zaščite ali pa so sklenili samoupravne sporazume s krajevnimi skupnostmi, v katerih se nahajajo njihovi objekti. Sklenitev takih samoupravnih sporazumov je umestna predvsem tam, kjer so dislocirani obrati TOZD ali manjše delovne enote, še posebej to velja za poslovalnice, ki jih imajo posamezne TOZD. Taka opredelitev je predvsem praktične narave, ker v manjših obratih in poslovalnicah ni dovolj delavcev, ki bi bili sposobni izvrševati poleg rednega dela tudi pravice in dolžnosti narodne zaščite to je varovati svoj objekt.

Vsi delovni ljudje so več ali manj že seznanjeni s pravicami in dolžnostmi, ki izvirajo iz narodne zaščite. V praksi pa je kljub

temu pogosto opaziti, da nekateri posamezniki ne ločijo na eni strani nalog organiziranosti in namena civilne zaščite in narodne zaščite na drugi strani. Dolžnost in pravico delovati v civilni zaščiti predpisuje zakon o ljudski obrambi (Ur. list SRS 23/76) in je enakovreden vojaški obveznosti. Obvezniki civilne zaščite so lahko vsi občani in delovni ljudje od 16. do 60. leta (ženske od 16. do 55. leta) starosti. V štab in enote CZ so lahko v OZD razporejeni:

(Nadaljevanje na 2. strani)

Točka na dnevnem redu DS DO: Analiza poslovanja I—III/1979

Doseganje količinskega plana proizvodnje

Splošna ocena fizičnega obsega proizvodnje je, da se proizvedene količine v tem obdobju gibljejo nekoliko pod planiranimi. Iz te splošne ocene pa moramo iz-

ločiti TOZD Šumi, ki je letni plan v obdobju I—III/79 izpolnil s 26,3 % in Gorenjko, ki ga je izpolnila s 27,9 %. Vse pekarnice so spekle nekaj manj kruha in peciva, kot je bilo planirano za to obdobje, vendar ne smemo pozabiti na sezonska nihanja v pekarstvu, saj se sezona začne šele v poletnih mesecih in je pričakovati, da bodo do polletja planirane količine dosežene. Pri pekarnah je treba opozoriti na dejstvo, da je že planirana struktura kruhov dokaj neugodna v primerjavi z letom 1976, saj pada delež posebnih kruhov in peciva v proizvodnji, na kar smo opozorili že v planih za posamezne pekarnice. Dosežena struktura v nekaterih pekarnah v obdobju I—III pa je še bolj neugodna od planirane. Pekarstvo v kombinatu, če ga gledamo kot celoto, pa je doseglo zelo dobro strukturo v primerjavi s planirano.

Športne igre živilcev Slovenije v Portorožu so za nami in o igrah berite na 4. strani Glasnika

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vsi smo enota narodne zaščite

(Nadaljevanje s 1. strani)

— vojaški obvezniki, ki imajo razpored v OZD;

— moški, ki niso več vojaški obvezniki;

— ženske, razen nosečnic in tistih, ki imajo otroke stare do sedem let.

V enotah narodne zaščite pa so dolžni sodelovati vsi delovni ljudje razen tistih, ki po 29. čl. zakona o družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah, ne morejo sodelovati v enoti narodne zaščite. To pravico in dolžnost ne more opravljati torej le tista oseba, ki je bila obsojena za določena kazniva dejanja. Skratka, kot smo napisali že v naslovu, imamo pravico in dolžnost sodelovati v enoti narodne zaščite vsi delavci ŽK ŽITA, ne glede na to ali je delavec vojaški obveznik in ne glede na to ali ima vojaški razpored v enotah JLA ali v OZD, kjer je lahko razporejen tudi v enoto civilne zaščite. Seveda ni treba posebej poudariti, da imajo pravico in dolžnost sodelovati v narodni zaščiti tudi vse delavke.

Le v primeru vpoklica v oborožene sile (JLA) ali v CZ delavec ni več dolžan opravljati pravic in dolžnosti iz narodne zaščite.

Varovanje objektov in opravljanje drugih dolžnosti, ki izvirajo iz narodne zaščite, izvajajo delovni ljudje praviloma izven rednega delovnega časa in za opravljanje teh dolžnosti ne dobe materialnega nadomestila.

Razpored za opravljanje dolžnosti v narodni zaščiti sprejme odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito z varnostnim načrtom, ki obsega več stopenj zavarovanja po intenzivnosti, glede na varnostno situacijo.

Narodna zaščita je torej ena od oblik našega samozaščitnega delovanja, oblika podružbljanja varnosti, kar nam daje pravico in dolžnost, da se izobražujemo tudi na tem področju in skrbimo za dvig varnostne kulture ter s tem jamčimo za nadaljnji razvoj naše samoupravne socialistične družbe.

Mladinci v Črni gori

Michel Tomé — predsednik koordinacijskega sveta ZSMS ŽK Žito

Slika ob sliki samo ruševina

7. maj 1979 — Začenja se prvi delovni dan naše brigade Triglav. Ob štirih zjutraj nas prebudi klicanje: »Vstanite, ura bje čas! Gremo delat!« Najprej sledi jutranja telovadba. Nato se postavimo v stroj in ko se dviga naša zastava iz petin-sedemdesetih grl doni himna. Po zajtrku sledi zbor brigade. Vse čete dobijo delovne zadolžitve.

Jutro v Kumboru

Tu začenjamo delovni dan, kjer smo morali reševati še uporabne predmete iz ruševin. Naša četa se je razdelila v dve skupini in se podala v delovno akcijo, ki jo je spremljala pesem: »Slovenci kremeniti...« V hipu je pesem zamrla, ostali smo brez besed, krampi in lopate so obviseli v naših rokah, kajti prizor, ki je sledil, nam je zaprl sapo.

Kje je hiša? Kje je dom? Ničesar ni ostalo. Ena sama podrtija iz katere so štrleli nekoč uporabni gospodinjski predmeti. Potrebovali smo nekaj minut, da smo se zganili in premaknili. Nato smo si na glave posadili zaščitne čelade. Hiša, ki je pred nami, ima dve nadstropji. Samo leva polovica je porušena in visi nekam nazaj, kot da se bo vsak hip sesula. Skrajno previdno sva se s tovarišem iz brigade povzpela po razmajanih stopnicah v drugo nadstropje.

Skrajno previdno, korak za korakom, sva hodila po nadstropju in preizkušala trdnost tal. Pri vsakem najinem koraku se je celotno nadstropje zazibalo... Čutiti je strah in obenem nekakšno moč. Poskušamo premagati same sebe. Domačini pod hišo stojijo in nam kličejo naj odnehamo, da ni vredno tvegati življenja, kajti hiše bodo znova postavili, stroje bodo kupili. Vse to se lahko kupi, življenja pa ne moreš...

Navkljub strahu in njihovim besedam, naju niso prepričali. Delo sva opravila do kosila. Po kosilu sva se vrnila nazaj med ruševine. Z nami so domačini in budno pazijo na vsak gib, ker se bojijo za naša življenja. To nam še bolj vliva korajžo, in moč tovarištva postaja neskončna.

Zvečer, po dobro opravljenem trdem delu nas je čakalo srečanje z domačini. Tu se je naše tovarištvo dokončno utrdilo in roka je stisnila roko, da smo se prepričali v našo koristno prisotnost.

8. maj — deževni dan

Naslednji dan dežuje. Toda dež nas ni mogel ustaviti ali preprečiti, da bi nadaljevali z delovno akcijo. Hitro smo sestavili posebno ekipo, ki smo jo opremili s šotori, dežnimi plašči in peleinami, da ne bi ostali popolnoma mokri. Čakalo nas je delo v vasi Djenovići. Kljub dežju, začenjamo ponovno s pesmijo in tako nam je lažje. Z nami so domačini, katerim rešujemo predmete. Nekateri med njimi jokajo in nam govorijo: »Kaj bi mi brez vas, naša mladost!« Teh besed se ne da pozabiti. Zato smo še bolj vztrajni pri delu, in tu smo se tudi prvič srečali z bolečo resnico: nekemu domačinu, ki ima okoli 70 let, sta na pomoč priskočila dva neznana fanta takoj po potresu. Obljubila sta, da mu bosta rešila predmete iz porušene hiše, ker je pač on nemočen in prestar za tako naporno delo. Ko sta to opravila, sta zahtevala, da jima starec plača 5000 dinarjev za opravljeno delo. Moral je plačati. Toda policija je bila hitrejša, in jima je izbila denar iz glave. Takih zgodb je bilo še več.

Nedelja — delovni dan

Sledijo novi dnevi in nove delovne obveznosti: nadaljevali smo z reševanjem predmetov iz hiš, ki so bile označene z rdečim znamenjem, bile so neuporabne in pripravljene za rušenje. V naslednjih dneh smo reševali uporabne predmete iz hiš v Kumboru, Zeleniki, Djenovičih, Baošičih pa tudi v Hercegnovem.

V takih trenutkih se ne sprašujemo, zakaj moramo takoj po zajtrku in to v nedeljo, na novo delovno akcijo! Čakajo nas hiše, čakajo nas ljudje, domačini, ki pričakujejo predvsem našo pomoč. Slišimo navodila komandanta brigade: »Fantje, pohiteti

moramo, da bomo do kosila vse opravili. Čaka nas nujno delo v Baošičih!«

In spet pot od hiše do hiše, ko se slike premikajo in nam ponujajo same ruševine.

Tako je vsak naslednji dan, naslednji teden: vrstijo se drobni potresi in sledijo prve težave. Naše specialne enote ne morejo nadaljevati z delom, dokler se zemlja popolnoma ne umiri. Zato nas spremenijo v komunalce. Skupaj z ekipo Civilne zaščite Ei Niš smo kopali vodovod ob magistralni cesti. Dosedanji, magistralni vodovod, ki pelje od Bijele do Kumbora ob morju, je bil popolnoma odtrgan, tako kot cesta. V teh »kopaških« dneh, smo dobili tudi prve žulje, ki so iz dneva v dan postajali večji. Kmalu za tem, ko smo opravili delo na vodovodu, smo nadaljevali s prejšnjim specializiranim delom. Morali smo porušiti neko hišo, ki je bila tako nagnjena, da je grozila sosednji hiši, da se popopolnoma sesuje nanjo. Delo je zahtevalo preciznost: počasi kamen za kamnom. Potrebovali smo kar dva dni, da smo jo porušili. In tako je to bila naša zadnja hiša, kajti posvetili smo se urejanju brigadirskega naselja, ker smo bili obveščeni, da bo od 15. junija 1979 naše naselje postalo osrednje naselje Zvezne mladinske delovne akcije Bratstvo in enotnost 79, v kateri bodo sodelovale brigade iz vse Jugoslavije.

Izlet v Fort Mamulo

V nedeljo, 20. maja, pa smo odšli na celodnevni izlet oziroma križarjenje z vojaškim transportnim čolnom po Boki Kotorski in njeni bližnji okolici. Obiskali smo znani Fort Mamula pri vhodu v Boko, kjer nas je presenetil zelo močan potres (sedme stopnje po Mercallijevi lestvici).

Navkljub potresu smo nadaljevali z izletom. Ogledali smo si Plavo špiljo in turistično naselje Žanjic.

Po kosilu smo se vrnili nazaj v naselje.

Prišla je nova brigadirska izmena, ki je prevzela naše delo, mi

pa smo odšli domov. V spominu so nam ostale vse tiste ruševine, ljudje, ki so pričakovali našo pomoč... Vse to se ne more pozabiti, sploh pa še če si bil med prvimi brigadirji, ki so s svojim delom hoteli dokazati, da v naši zemlji še vedno živi bratstvo in enotnost.

Doseganje količinskega plana...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Dobro strukturo v primerjavi s planirano dosegaajo pekarnice: Lesce, Novo mesto, Krško in Vrhnika, ki so tudi sicer dosegle dobre poslovne rezultate. Iz tega lahko sklepamo, da dobra struktura pomeni tudi dober poslovni rezultat. V obdobju I—III je dosegla najmanjši fizični obseg proizvodnje v primerjavi s planiranim TOZD Pekatete, ki pa ima težave z zastarelimi proizvodnimi sredstvi in fluktuacijo delovne sile.

Delitev celotnega prihodka za posamezne TOZD in DO

Doseženi celotni prihodek v primerjavi s planiranim za letošnje leto se giblje v okviru plana. Vendar v sami delitvi celotnega prihodka ugotavljamo, da dohodek in čisti dohodek naraščata z enako stopnjo rasti kot celotni prihodek in da so porabljeni sredstva večja, kot smo jih planirali.

Če primerjamo strukturo delitve celotnega prihodka na nivoju DO in jo primerjamo s planom, nam ta kaže, da smo poslovali precej manj uspešno, kot smo si zastavili s planom za letošnje leto. Res pa je, da smo nekatere podrazitve dosegli šele koncem meseca februarja, medtem, ko smo v planu nove cene predvideli za celo obdobje. Slika poslovnega uspeha za polletno obdobje bo verjetno bolj ugodna. Še boljše sliko poslovanja nam kažejo kazalci uspešnosti poslovanja. Dohodek na zaposlenega je nižji od plana pa tudi od realiziranega v lanskem letu, prav tako čisti dohodek na zaposlenega. Pri tem je treba opozoriti tudi na to, da je kljub manjšemu ustvarjenemu dohodku in čistemu dohodku indeks porasta števila zaposlenih 3,1 %. Še bolj neugoden kazalec uspešnosti je delež akumulacije v dohodku in čistem dohodku, ki je v primerjavi s planom, kot tudi z letom 1978 še enkrat slabši. Razporejena sredstva za OD na zaposlenega so sicer večja od doseženih v lanskem letu, medtem ko planiranih sredstev še ne dosega. Kljub temu pa je delež osebnega dohodka v strukturi čistega dohodka 89,4 %. Prav zato nam ti kazalci kažejo na to, da je potrebno večanje sredstev za osebne dohodke vezati le na doseganje večjega dohodka in čistega dohodka, kar nam zakon o združenem delu jasno opredeljuje.

POMAGA LE ŠE VODA, POSEBEJ ŠE, ČE JE MORSKA, PA ČEPRAV NI PITNA IN UZITNA... JE LE DOBRA!

Kam na počitnice?

Ker je sezona dopustov že v teku, smo se ustavili med našimi delavci, da bi jih povprašali, kje bodo letos preživeli svoj dopust. Sonja Milosavljević, tajnica v TOZD Mlini, je dejala: »Letos grem prvič na dopust pod šotor. Za to so me navdušili moji prijatelji, ki so vajeni taborjenja ob morju. Morje je postal zelo drag dopust, zato se mi zdi, da bo pod šotorom veliko ceneje, kot pa v hotelu. Pa še vezan nisi na redne obroke. Tudi mojemu sinu bo zelo všeč tako počitnikovanje...«

Janez Zavodnik, razmnoževalec, je dejal: »Dopust bom preživel na Hvaru pri nekem prijatelju. Mislim, da bo tako najceneje, pa še Hvar bom lahko videl.«

Vlasta Martinović, zaposlena v TOZD Šumi, je dejala: »Že deset let letujem v počitniškem domu Žita v Dramlju. Tam mi je najlepše, pa še okolica mi je všeč. Hrana je v tem domu zelo dobra, plaža je tudi primerna in tako bom letos spet letovala v Dramlju.«

Marija Dujmović, zaposlena v TOZD Šumi je dejala: »Letos bom z družino letovala kar v Dramlju. Z mojem in otrokoma smo večkrat letovali v počitniških domovih Žita, in ta možnost se mi zdi najcenejša in najugodnejša.«

Ob svečani otvoritvi silosa

Iz govora Bojana Galiena — predsednika DS DO Živilskega kombinata Žito

Razvojna pot kombinata

Ob otvoritvi novega silosa TOZD Mlini na Viru, bi samo bežno posegel v preteklo obdobje, v razvoj sedanjega kombinata Žito. Takratno podjetje »Žito-Moka«, Mlinsko podjetje Lesce, »Klasje« Kranj in Mlinska industrija Domžale so se integrirala leta 1958. Trgovsko in predelovalno podjetje »Žito«, ki se je leta 1961 preimenovalo v Živilski kombinat »Žito« se je znašlo pred problemom, kako preiti v mlinski industriji na sodobnejšo tehnologijo, mehanizirana in modernejša skladišča za mlevske izdelke, večje kapacitete silosov za žita z odgovarjajočo tehnologijo, glede na to, da je iz leta v leto bilo tržišče zahtevnejše. Leta 1958 smo pristopili k izgradnji mlinske industrije in opuščanju nekaterih zastarelih mlinov. Začeli so se novi integracijski procesi in med prvimi je bila zastarela tovarna testenin »Pekate« , ki je bila na stari lokaciji opuščena, začela se je proizvodnja v novo zgrajeni tovarni. Ob tem pa se je v Sloveniji kazala potreba po takšni živilski industriji, ki ne bi samo predelovala žita, temveč da bi proces proizvodnje dajal končni proizvod to je testenine, kruh in pecivo. V takratnih samostojnih podjetjih — pekarnah v Ljubljani, kasneje v Kranju, Vrhniki, Kočevju, Novem mestu, se je ugotovila iztrošenost peči, zastarela tehnologija, težki pogoji dela in končno tudi veliko premajhne kapacitete, tako, da so od leta 1964 dalje že začele delovati v sklopu »Žita« nove pekarnice v Ljubljani, Lescah, Novem mestu, Črnomlju, Trbovljah, na Vrhniki, bile pa so izvršene tudi rekonstrukcije še nekaterih drugih večjih pekarn kot na primer: pekarna Samova in pekarna Kranj, cela vrsta malih pekarn (v Mostah in v Šiški), ki so bile praktično popolnoma iztrošene, pa so bile ukinjene. S tem je bil napravljen v pekarstvu velik korak naprej, saj so imeli delavci v prejšnjih majhnih pekarnah zelo težke delovne pogoje, če pa so hoteli zadostiti potrebam tržišča, so morali delati tudi po 12 in več ur dnevno.

Naslednja faza je bila izgradnja novega mlina v Ljubljani, zgraditev silosa, sledile pa so ukinitve mlinov na Fužinah, Kranju, Lescah, na Vrhniki in v Domžalah. Če se spomnimo nazaj, je bil v obdobju 1958—1965 silovit tempo urejanja živilske industrije v Sloveniji in lahko trdimo v vsej Jugoslaviji. Kombinatski »Žito« je dosegel velik ugled zaradi uspešnih posegov širjenja in obnove tovrstne industrije, zato so bila leta 1969 pripojena h Kombinat »Žito« še konditorska podjetja in sicer: »Šumi«, »Gorenjka« Lesce in »Imperial« Krško. Iz prejšnjih zastarelih konditorskih tovarn je v sklopu kombinata »Žito« bila zgrajena nova tovarna bonbonov »Šumi«, nova proizvodna hala za žvečilno gumo v Krškem, sedaj pa je v pripravi izgradnja tovarne čokolade v Lescah.

Iz prejšnje organizacije Kombinata, ko so bile po dejavnostih formirane delovne enote, je bilo po sprejemu nove ustave že leta 1974 formirano 9 TOZD. Kasneje, po sprejemu Zakona o združe-

nem delu še 6 novih TOZD in v letošnjem letu še ena nova TOZD. V celotnem obdobju izgradnje sedanjega Kombinata je bila izkazana velika zavest delavcev, saj se je bilo potrebno večkrat zavestno odločiti za velike spremembe v živilski industriji.

TOZD »Mlini« je bila formirana leta 1974 in je imela v svojem sklopu tudi testeninsko, pekarsko in slašničarsko dejavnost, sedaj pa že drugo leto deluje kot TOZD Mlini z obratnimi enotami Mlin Ljubljana, Vrhnika, Bistra,

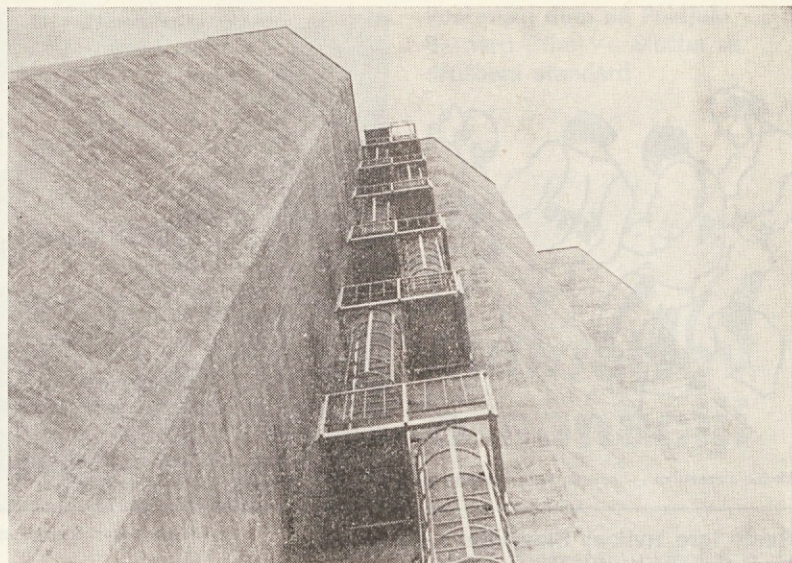

Ob svečani otvoritvi novega silosa TOZD Mlini na Viru, je predsednik DS DU, Bojan Galien orisal razvoj kombinata

Vir, Homec, skladišči za mlevske izdelke v Ljubljani, na Viru, v Novem mestu in silosi v Ljubljani in Domžalah. Ob sprejemanju srednjeročnega programa za obdobje 1976—1980 so organi upravljanja in družbeno-politične organizacije te TOZD ugotovili nujnost, da se v bodoče mlinska industrija bolj intenzivno izpolnjuje v tehnološkem in prostorskem smislu, če hoče v perspektivi zadovoljevati vsem potrebam pekarstva, testeninarstva in sploh celotnega tržišča.

Eden od ciljev v srednjeročnem programu je bila tudi izgradnja tega silosa. Celotna izgradnja silosa tj. gradbena dela, obrtniška dela, instalacije in oprema je veljala 53 740 681,00 din. Približno 25 % je financirala sama TOZD Mlini, 55 % s krediti Ljubljanske banke, 20 % pa Zvezna direkcija za rezerve. Gradbeni del je bil poverjen SGP Pionir Novo mesto, strojni del »Mlinostroju« Domžale, elektronaprave »Elektrovodu« Ljubljana, projekt pa je izdelala »Tehnika« iz Zagreba.

Novozgrajeni silos je velika pridobitev za celotno TOZD Mlini, še posebej pa za oba mlina na domžalskem področju. Oba mlina imata 65 ton dnevne kapacitete, letna izmeljava pa je ca. 19 500 ton pšenice. Dosedanja kapaciteta silosov na domžalskem področju je znašala 6000

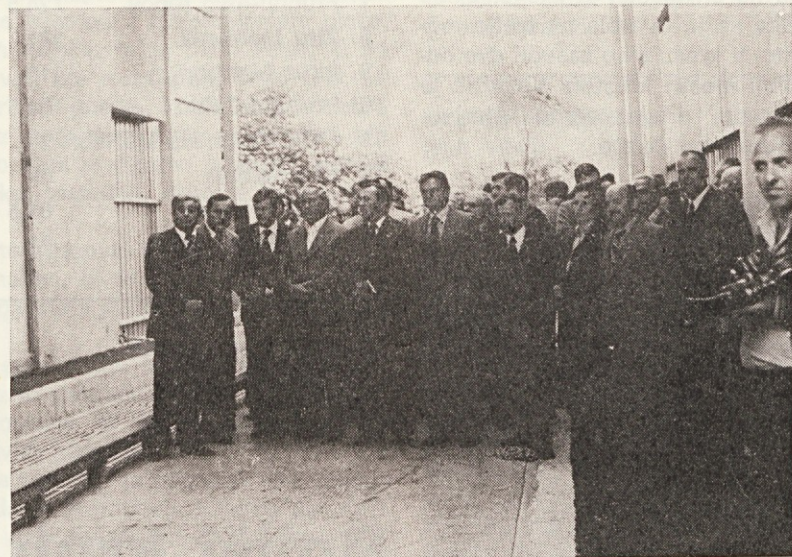
Novi silos je visok 46 metrov in ima prostora za 16 000 ton pšenice

ton, kar ni zadostovalo niti za 3-mesečno proizvodnjo, na drugi strani pa pri teh silosih sploh ne moremo govoriti o potrebni tehnologiji. Novi silos bo lahko sprejel 16 000 ton pšenice, ki bo lahko vskladiščena po določenih vrstah iz katerih se bo pripravila potrebna mešanica za mletje. Sprejem pšenice v silos bo kamionski, iztovarjanje pa s pomočjo hidravlične naprave. Ves ostali transport žita v silosu se bo vršil s pomočjo sodobnih strojnih naprav. Ob preizkusu je bil 30 tonski kamion izprazen v 30 minutah in tako bo silos lahko v 8 urah sprejel do 500 ton pšenice. Mlinska proizvodnja brez tehnološko urejenih silosnih kapacitet ne more proizvajati konstantno kvalitetnih mok, ki jih potrebuje tržišče, predvsem pa pekarska in testeninarska dejavnost. Poleg tega so bili dosedanj pogoji dela pri sprejemanju in manipulaciji s pšenico zelo težki.

TOZD Mlini ima v perspektivi veliko potreb, tako v samih pro-

izvodnih obratih kot tudi v skladiščih za mlevske izdelke. Zato je bil že sprejet plan za rekonstrukcije mlinov. V letošnjem in naslednjem letu je v programu ureditev rinfuza transporta mok pekarnam z avtociisternami ter izgradnja silos-cistern pri pekarnah. Nadalje ima TOZD Mlini v programu povečati in posodobiti skladiščne prostore za mlevske izdelke na domžalskem področju ter preiti na Viru na modernejši interni transport.

Delavci TOZD Mlini se zavedajo, da je uresničevanje teh ciljev odvisno predvsem od lastnih sredstev, zato bo moral kolektiv izredno dobro gospodariti, da bo lahko z lastnimi sredstvi in s krediti dosegel zastavljene cilje. Prepričan sem, da bo ta novi objekt, ki ga odpiramo, doprinesel k boljšim rezultatom v proizvodnji in poslovanju. Tej TOZD, kakor tudi vsem ostalim TOZD pa želim, da bi bilo tudi v bodoče dobro medsebojno sodelovanje in veliko delovnih uspehov.

Med ogledom novega silosa

Velika terasa silosa, ki ima pogled na Domžale

Svež kruh ob polnoči
Ivan Sekulič

Pogovor v tovarnjaku

Tudi vozniki Živilskega kombinata Žito, ki razvažajo pecivo in kruh, pripomorejo, da so poslovalnice in trgovine založene, in da je naš potrošnik zadovoljen.

O delu voznikov-razvažalcev, sem se pogovarjal s Seadom Haurićem, ki je v kombinatu zaposlen že nekaj mesecev. Zmotil sem ga, ko se je ravno odpravil z novo pošiljko kruha in peciva v trgovino.

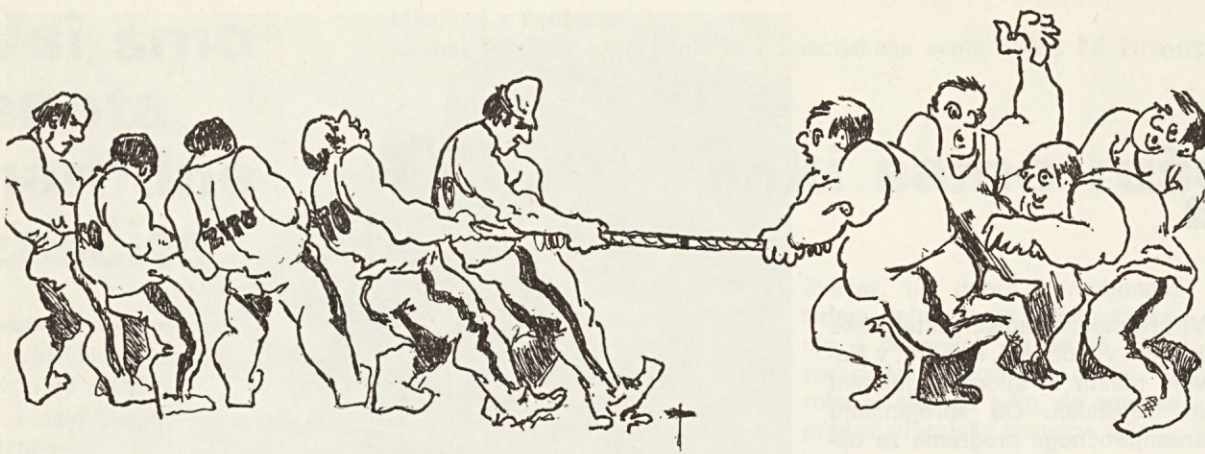
O svojem delu je dejal: »Razvažam po potrebi. Včasih pridem ob polnoči, pa ob dveh zjutraj, ali pa ob štirih. Razvažam predvsem kruh in pecivo iz centralnega skladišča.« Kako pa ponoči pridete v trgovino?

»Ne mislite, da vdiramo. Šoferji-razvažalci imamo ključne trgovin, podpišemo dobavnico, oddamo blago in se odpeljemo naprej.«

In vam je vaše delo všeč?

»Mi je, zato sem se tudi odločil za njega. Sicer pa je vsako delo delo, in vsak ga mora opravljati po svojih možnostih, da ga opravi najbolje. Največ težav imam z 'vozniki ponočnjaki', ki zelo radi vozijo cik-cak, ker so vinjeni za volanom. No, to je tudi problem vseh drugih voznikov. Zato moraš biti zbran za volanom in premagati misel na spanec.«

Vedno zanesljiva — seveda naša »vlečna služba« — vendar le za osmo ekipno mesto

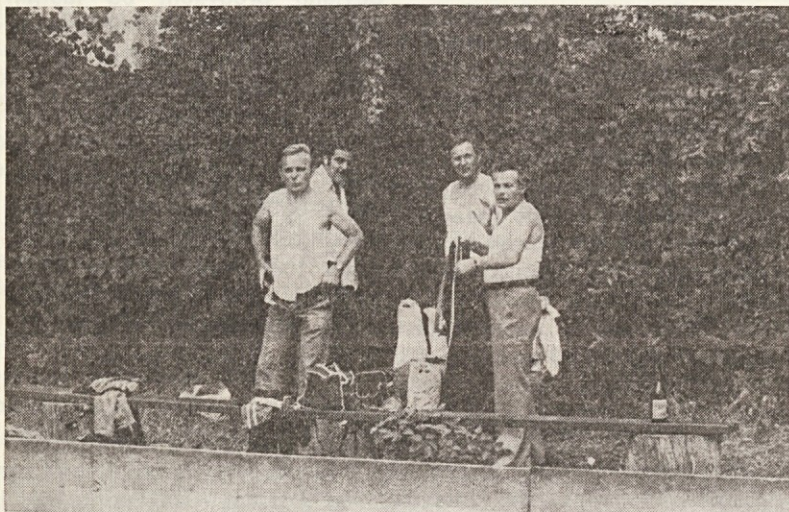
Šeste igre živilcev Slovenije v Portorožu
Ivan Sekulič

Dan tekmovanj in slavlja

Letošnje 6. športne igre živilcev Slovenije je organizirala Droga iz Portoroža. Ekipe so se zbrale pred poslovno zgradbo organizatorja. Pozdravila nas je godba na pihala, potem pa smo v vrsti odšli na veliko parkirišče sredi Portoroža. Po kratkem govoru predsednika sindikata živilcev Slovenije, so se športniki razšli po

Na 6. športnih igrah delavcev v živilstvu SR Slovenije je naša DO zasedla v skupni uvrstitvi osmo mesto. Posamezne skupine po športnih sekcijah so se uvrstile na naslednja mesta: V malem nogometu smo se uvrstili na deveto mesto, šahisti so pristali na sedmem mestu, v ro-

kometu naša DO ni sodelovala, ženska ekipa v kegljanju se je odlično odrezala in zasedla 3. mesto, moška ekipa je bila bistveno slabša, njena uvrstitev 22. mesto, strelci so s sedmim mestom sicer nezadovoljni, velja pa poudariti, da so imeli odlično povprečje saj so dosegli 157 krogov na posameznika, kar ni malo, strelke so s 560 krogov na odličnem tretjem mestu v skupni uvrstitvi, v namiznem tenisu so dekleta na 8. mestu (isto mesto pa so si priborili moški), zadnje omenjeni so se pritožili organizatorju, saj jim je le-ta določil drugega tekmeča ne pa nasprotnika, ki jim je pripadal po programu. Balinarji so s sedmim mestom razočarani. Pripombe so padale predvsem na organizatorja, ki jim ni zagotovil slačilnice in gladkih igrišč. Vlečenje vrvi je na živiljadah atrakcija. Ekipa Žita se je uvrstila na tretje mesto. V krosu smo zasedli dve odlični mesti: Mustafa Veladžić je zasedel drugo mesto, Marjeta Franko pa četrto.

Naše balinarje sem srečal šele po končanem tekmovanju, ko so iz športnih oblačil lezli v civilne

igriščih med Izolo in Portorožem. Igralci namiznega tenisa so tekmovali v Partizanu — park Arri-goni v Izoli, tu so se dobili tudi balinarji. Krosisti in vlačilci vrvi so merili svoje moči na igriščih v Luciji pri Portorožu, tu so tekmovali na zunanjem strelišču SD »Darko Marušič« v Izoli, nogometaši pa so igrali na sosednjem igrišču.

Na dan tekmovanj je bilo zelo vroče, tako, da so se športniki pošteno potili. Tudi igrišča so bila oddaljena drug od drugega. Zaradi tega je prihajalo do nevšečnosti pri razdeljevanju bonov za hrano, značk in ostalega materiala, ki je potreben pri takih tekmovanjih. Pozno popoldne so se tekmovanja le zaključila. Zvečer ob šestih smo se vsi sodelujoči zbrali v Fiesi na prostornem zabavišču rudarskega počitniškega doma.

Tudi tu ni potekalo tako, kot so si želeli ljudje. Organizator je večerjo razdeljeval v majhni leseni lopici. Ljudje so se trli v nekaj vrstah, bilo je prepiranje na pretek, marsikomu je težko priborjena porcija padla na tla. Bilo je premalo miz, da o stolih ne govorimo. Ljudje so jezni posedali ob obali, daleč stran od odra. Po končani razglasitvi rezultatov, to je bilo okoli devetih zvečer, kljub napovedi, da se bo to zgodilo ob sedmih, smo posedli v avtobuse in se odpeljali domov.

Vodja strelske ekipe, Šarc, deli municijo strelcu Ritmaniču

Vztrajnost se obrestuje

Četrta na cilju

Franko Marjeta, zaposlena v TOZD Pekatete, je v krosu med dekleti starimi nad trideset let zasedla četrto mesto in si s tem prislužila diplomu. Takoj po startu je vidno zaostala, bila je šele nekje v sredini. Na polovici kroga je začela prehitevati tekmovalko za tekmovalko in proti cilju je bilo že jasno, da bo zasedla eno prvih mest. In res! Skozi ciljno črto je pritekla četrta in si s tem pritekla pravico do priznanja.

Vprašal sem jo, kako je zmogla iz sredine kar med prve. »Ne vem. Kar neslo me je po razriti cesti, redko poraščenem travniku in markirani prašni stezi.«

Naj bo kakorkoli, Marjeta je svoje sodelovanje na progi za kros opravičila.

Nogometna reprezentanca DO Žita, ki je uspešno tekmovala na igrah živilcev Slovenije

Delovni posnetek z nogometnega igrišča

Rezultati Živilijade

1. Droga Portorož	153
2. Emona Ljubljana	151
3. Mercator Ljubljana	148
4. Kolinska Ljubljana	144,5
5. Mlinotest Ajdovščina	134
6. Merx Celje	127
7. Fructal-Alko Ajdov.	124,5
8. Žito Ljubljana	121
9. Intes Maribor	110
10. Hmezad Žalec	101,5
11. OCM Koloniale Maribor	97
12. ETA Kamnik	69
13. Talis Maribor	64,5
14. Pivovarna Laško	63

15. Ljubljanske mlekarnе	61
16. Slovin Ljubljana	57
17. Etol Celje	35
18. MIP Nova Gorica	32
19. Agrokombinat Maribor	30
20. KK Vipava Ajdovščina	30
21. Center Celje	27
22. KŽK Kranj	24
23. Timav Sežana	23
24. Savinjski magazin Žalec	21
25. PEKS Škofja Loka	17
26. Kmetijska zadr. Trebnje	15
27. KIT Storitve Ljubljana	14
28. MIG Škofja Loka	6
29. EMBA Ljubljana	3

Milijarda v smetnjakih

Ivan Sekulič

Boljši kruh. Mar res?

Od letošnjega poletja naprej bomo verjetno jedli boljši kruh. S 1. julijem začne namreč po dveletnem zavlčevanju veljati pravilnik o kakovosti žit, mlevskih izdelkov, kruha, peciva in testenin. Tržne presežke letošnjega pridelka pšenice bomo razvrstili v tri skupine na podlagi vsebine in kakovosti beljakovin, najkvalitetnejša pšenica pa bo kajpak tudi najdražja.

Upravičeno lahko pričakujemo, da bodo pridelovalci odslej sejali zares najboljše sorte, iz katerih meljejo ostro in polmeko moko. Če je moka dobra, je okusnejši tudi kruh.

Jugoslovani slovimo po tem, da ne moremo brez kruha — po uradnih statistikah ga pojemo povprečno po 350 gramov na dan, kar zadošča skoraj za tretjino potrebnih kalorij — vendar je ta kruh že leta v glavnem slabše kakovosti.

Neuradni podatki govorijo, da vsako leto zamesimo 260 000 vagonov moke, potem pa najmanj 10 odstotkov kruha konča v smetnjakih. Tako v letu dni samo s kruhom zavržemo približno milijardo dinarjev. Vzroke za to najdemo v sorazmerno nizki ceni, predvsem pa v slabi kakovosti.

Bitke za boljši kruh ne morejo izbojevati samo peki, ker nespo-razumi nastajajo že na njivah. Kmetje so bili do sedaj s politiko odkupa tržnih presežkov pšenice stimulirani, da so se odločali predvsem za rodovitnejše sorte, ne pa za kakovostne, to pa se nam maščuje tudi pri kvaliteti kruha.

Novi pravilnik o kakovosti ni čudodelna palica, zato kruha, kakršnega si želimo, ne bomo dobili že čez noč. Toda če se bodo vsi držali pravilnika, bo gotovo tudi naš kruh vsakdanji kmalu boljši.

Kozerija
Ana Marjanovič

Morje, bodi dopust!

O, to morje, ta plavi zaklad. Pa ti turistični plakati v mestu, ki domala povsod visijo in ne počnejo drugega, kot to, da vabijo na rumenopeščene plaže, kjer se poležava do mile volje ob butanju valov, ko sonce sije in sije ... In vlada mir.

ln tako me je tisto sobotno jutro pograbila želja po morju in to tako močno, da sem se še isto jutro stlačila v prvi avtobus, ki pelje k morju, in se odpeljala.

Vročina je bila neznosna. Ovinki so bili siloviti, da so marsikomu dvigali želodec ... Najhujša od vsega pa je bila kolona avtomobilov, ki je segala ... tja, do ... Kljub vsemu smo prestali to mučno vožnjo in dospeli v obmorsko mesto. Prvi hip in prvi ukrep: turistična poslovalnica za privatne sobe. Naenkrat so vsi hoteli privatne sobe! Ljudi se je kar trlo. Vpili smo drug čez drugega, moledovali dekletke za pultom: »So še sobe ...? Kje pravite, da je to? A, tako daleč ...?« Obupno.

V tisto sobo za sto dinarjev sem priletela samo toliko, da sem odložila torbo in se preoblekla v kopalke.

Naslednji trenutek sem že dirjala na plažo. Dočakal me je prijeten zalivček, ki je sicer samo betoniran. Nič zato! Važno je, da je morje plavo in široko ... brez konca in kraja (nekako tako kot cene), in da je vabilo. Skočila sem in zaplavala v njegovi modrini. Pred menoj so tudi zaplavali še neki predmeti, ki niso bili niti flora niti favna našega Jadrana: zmečkana škatlica cigaret, tetrapak od soka ... pa pokrovček kreme za sončenje ...

»Beh!« je bil moj prvi pozdrav morju in plavajočim predmetom. Tako je sem stekla iz vode, pri tem pa sem stopila na trinajst črnih ježkov, ki so me z lastnimi bodicami spomnili, da so bili še pred menoj v morju, in naj zato nikar ne stopam po njihovih glavah. Vlegla sem se na brisačo. Zamižala sem in hotela ujeti hipec mirovanja pod vročo sončno kroglo, ko me je pretrgalo brenčanje avtomobilskega motorja.

Dvignila sem pogled, kot mnogi ležeči okoli mene, in s kislim obrazom opazovala, kako je avto skorajda zapeljal na plažo.

Nato se je iz njega zvalila celotna družina, ki je začela glasno zasedati plažo. Obkolili so kar dobro četrtno na račun že prisotnih in takoj pričeli raztovarjati svoje dopustniške predmete.

Predvsem pa so se počutili kot doma.

Oče je raztegnil veliko blazino in jo začel napihovati. Vsakokrat, ko je pihnil, je bilo slišati, kot da bi imel zamašene bronhije. Hčerka je odvila tranzistor in glas Tereze in njenih »starih ljubavi« je že pogreval ljudi na plaži. Mati, predno se je sploh slekla, je že začela pripravljati malico tako, da so odvečni olupki in podobno, leteli okoli nje. Pes, ki so ga klicali Dok, pa je nastopil s raziskovanjem plaže, vohanjem in oblizovanjem mastnih ležečih teles okoli sebe, ki so v istem trenutku pokazali, da je več kot nezaželen. Toda Dok se sploh ni dal motiti. Začel je kar pri gospe, ki je bila dodobra obložena z »ambre solare« ... pa z gospodom, ki je vneto cvrl ude in hkrati reševal zamotano križanko. Dok je vljudno pristopil, porinil rivec gospodu pod nos, da je ta kar poskočil. Nato je popolnoma mirno odšel naprej.

Neki trebušasti gospod, ki je vse to opazoval z besom, je naenkrat skočil preko mene naravnost k materi, ki je ravno odpirala ribjo konzervo, in zarohnel: »Spravite tega psa s plaže, ugasnite radio ...! Kje pa mislite, da ste?!«

»Sem na dopustu, če nimate nič proti!« mu je zabrusila gospa v zaripli obraz. Ker pa je trebušastemu gospodu pritisk vidno rasel, je besno dejal: »Če ste že na dopustu, to še ne pomeni, da tu morate sprostiti vse svoje primitivne nagone!«

Hotel se je že obrniti in oditi, toda tisti hip je pristopil oče, pograbil gospoda za laket in zatulil: »Kdo je primitivec, ti mrha debela?! Ti boš moja žena napadal! Ti boš nam branil biti na dopustu? Kaj pa misliš, kdo si?! Izgini, če ne te bom tako pritegnil, da boš takoj pozabil dihati za cel dopust!«

Trebušast gospod ni mogel požreti teh besed in je odločno kresnil očeta po nosu. Začel se je amaterski pretep. Prisotni so bojavnika takoj obkrožili. Gospa je kričala možu: »Franci, daj, pokaži se dedca! Razbij mu gobec!«

Vroče glave pod vročim soncem so se vnele. Pritekel je tudi Dok, ki je poskušal izpopolniti kričanje množice z vztrajnim lajanjem. Od nekod se je pojavila plava uniforma in dejala z resnim glasom: »Mir! Vidva pa pojdiva z menoj!«

Bitka je bila končana. Razhajkana gospa je glasno in razburjeno pobirala predmete okoli sebe.

Nato se je na plaži pričelo vneto razglabljanje, kdo je kriv, kako ga je kresnil, pa za uho ga je ugriznil ... Skorajda celo popoldne. K sreči nas je pregal velik oblak, poln dežja. Zapihal je tudi mrzel veter, ki je marsikatero družinsko »zapuščino« s plaže zanesel naprej ali pa v morje.

Zvečer v sobi, ko sem ležala v postelji, sem si ponavljala: »Jutri naj bo sonce! Jutri naj bo mir! Morje, bodi dopust!«

Toda v sosednji sobi se je zaslislalo glasno cviljenje otroka, ki se je prebudil in klical starše. Pritekla je gospodinja. Začel se je direndaj po lesenih stopnicah. Turisti so klicali po miru, ki ga ni bilo vse tja do poznih ur. Naslednje jutro me je spet zbudilo topotanje po stopnicah in sem napol v spanju mislila, da je v bližini hipodrom. Ne, nikakor! Samo nekateri so se že tako zgodaj odpravljali na plažo.

»Plačam sobo!« sem kasneje rekla gospodinj, ki me je začudeno merila s svojim komercialnim pogledom.

ln tako sem se vrnila v Ljubljano, ki me je dočakala sicer z dežjem, toda tako mirna in tiha, kot zibelka miru, kajti vsi so oddivjali nekam na dopust.

V »kajži« na Pokljuki bo potrebno še v tem letu opraviti sanacijska dela

Informacije iz TOZD šumi

Tatjana Hribar

Remont v avgustu

Že vse letošnje leto se srečujemo s problemom dobave embalaže, predvsem celofana. Posebno problematičen je položaj zadnja dva meseca. Proizvajalcem embalaže primanjkuje osnovnih surovin. Dobavni roki so se zato podaljšali in nihče nam ne more zagotoviti, kdaj bomo manjkajočo embalažo dobili. Prihaja do izpada proizvodnje posameznih artiklov: Žele 100 g, Alpski mlečni, lizike Poli, Čokobana itd. Stanje se v kratkem času ne bo izboljšalo, zato lahko pričakujemo še večjo desortiranost in padeč zalog gotovih izdelkov na minimum. Ker pa vemo, da nas v avgustu čaka remont, smo lahko glede tega še toliko bolj zaskrbljeni.

Zanimamo se za embalažne materiale iz uvoza, vendar pa je stanje kritično tudi na evropskem tržišču.

Prav tako so problemi z dobavo bonbonskega sirupa. Na trgu namreč primanjkuje koruze, ki je osnova za proizvodnjo sirupa. Za mesec junij smo sami nabavili koruzo, kar pa nam bo za 30 starih milijonov din podražilo sirup. Kot pri embalaži tudi pri sirupu ni jasnejših izgledov za naprej. Poleg problematike nabave in embalaže, se pojavlja tudi problem prodaje in sicer desertnih izdelkov. Med poletjem se sicer zmanjša prodaja teh proizvodov, letos pa je to odstopanje močnejše. Delovno silo Desertnega oddelka smo delno premestili v Kanditni oddelk na pakiranje lizik. Ker pa je zmanjkalo tudi celofana Poli, bo nastal problem viška delovne sile v obeh oddelkih.

Torej, obstaja kup problemov, ki niso enostavno rešljivi. Prizadevali si bomo, skupaj z vsemi službami v Kombinat, da stanje čimprej normaliziramo.

Dan civilne zaštite

Ivan Vesič

Usposobljanje delavcev

Ob dnevu civilne zaštite so bile po vsej državi številne akcije njenih enot. V naši DO smo kakor vsako leto tudi letošnje aktivno sodelovali.

Gasilski vod je izvedel vajo in s tem praktično preizkusil delovanje vseh hidrantov na območju kombinata.

V TOZD Pekatete je bila prirejena demonstracija gašenja z ročnimi gasilnimi aparati.

Na dan CZ se je zbrala ekipa CZ v Pekarni Bežigrad. Za delavce omenjenega TOZD smo priredili predavanje in praktično vajo.

Člani štaba CZ smo se udeležili javne vaje v krajevni skupnosti Tabor, sodelovale so tudi specialne teritorialne enote. Poleg vaje smo si lahko ogledali sodobne pripomočke CZ.

V kombinatu je enota prve pomoči preverila opremljenost omaric prve pomoči.

Take in podobne vaje oziroma preizkusi znanja so našemu delovnemu človeku koristni. Nikoli ne vemo kje in kdaj nas lahko preseneti nevšečnost. Samo pripravljen občan lahko priskoči na pomoč ob kakršnikoli nesreči.

Počitniški dom na Pokljuki

Bernard Čibej — Služba za družbeni standard

Odločitev o sanaciji

Zaradi večkratnih pripomb o dotrajanosti počitniškega doma na Pokljuki, je delavski svet DO na svoji 5. seji sklenil, da se preloži predvidena izgradnja novega počitniškega doma na Pokljuki, in da se ta zaradi dotrajanosti zapre.

Glede na velik interes naših delavcev, da bi letovali na Pokljuki, sta komisija za družbeni standard in sindikalna konferenca, ponovno obravnavali problematiko počitniškega doma in sklenili, da se preučijo vse možnosti, da se dom usposobi za letovanje. Komisija za družbeni standard je na 10. seji, dne 11. 5. 1979 zadolžila strokovno službo, da pripravi predlog adaptacije tega počitniškega doma in ga posreduje delavskemu svetu DO.

Na osnovi zadolžitve je bil opravljen 20. 6. 1979 temeljit ogled počitniškega doma, pri katerem je sodeloval sodni izvedenec in cenilec za gradbeno stroko tovariš Ivan Plemelj, ki je po naročilu opravil popis in izmero obstoječega objekta ter pribeležil gradbeni program, po katerem je napravil poročilo o cenitvi in predračunu del po programu. Poročilo zajema popis dejanskega stanja, popis večjih vzdrževalnih del, ocenitve obstoječega objekta in stroškov vzdrževalno-adaptacijskih del po gradbenem programu.

V gradbenem programu je dal poudarek zlasti statiki in požarno-varnostnim ukrepom. V tem smislu se predvideva tudi popravilo temeljev obodnega venca in dimnika, učvrstitev obodnih kladnih sten in podklinjenje na temelju. Med požarno-varnostne ukrepe sodi odstranitev starega dimnika ter montaža novega s kaminsko cevjo ter dve ma ventilskima tuljavama. Izvedba obstoječega dimnika je nevarna za požar, ker ta sega skozi leseno steno. Predvidena je tudi zamenjava peči v dnevni sobi, ker je ta dotrajana in ima okvarjeno kurilno garnituro. Med večja vzdrževalna dela sodi odstranitev stare skodlaste kritine ter postavitev nove.

V programu sanacije so vsebovane tudi postavke, ki prispevajo k izboljšanju standarda letovanja. Med temi naj omenim le termoizolacijo na stropnih površinah mansarde, ureditev kopalnice in dograditev shrambe za smuči. Glede na dejansko vrednost obstoječega objekta na Pokljuki, kakor tudi na dragoce no pomembnost te lokacije, je smotrnost te investicije prav gotovo dosežena. Zato je bil na zadnjem delavskem svetu DO, ki je bil 3. 7. 1979, predlagan sklep, da se iz naslova združenih sredstev TOZD in DSSS, odobri adaptacija počitniškega doma na Pokljuki v znesku 343 662,00 dinarjev. Centralni delavski svet DO Živilskega kombinata Žito, pa je ta sklep sprejel ter za izvedbo sklepa zadolžil službo za družbeni standard.

Nagradna križanka

REŠITEV KRIŽANKE POŠLJITE NA UREDNIŠTVO »GLASNIKA« DO 15. AVGUSTA 1979. Z ŽREBOM BOMO RAZDELILI TRI NAGRADE. PAKETE, SESTAVLJENE IZ PROIZVODOV KOMBINATA ŽITO.

				NATURA, NARAVA	PRISTAJ POLITIKE LEVICE	KRONIKA LETOPIS	PRITOK GANGEK V INDIJI	ANTIČNO MESTO NA KRETI	DUMASOV PUSKETIR	BERITE VAS GLASNIKA	TROPSKI KUŠČAR	PREBIVALCI TURČITE	VOJSKA	UNIČEVALKA ŽELEZA	ČETRTI IN PRVI SATOGUSNIK	ZORA V ŠPANIZI	REKA V ŠPANIZI
				UVRSTITEV NA TEKMOVANJU						POZNA ŽIVLJENJ DOBA							
				FRANCOSLIKAR (AUGUST)						KURJENJE							
				ITE PEVKE KRAJEVE						ŽENSKO ITE					ZAPORED. ČRKI		
				ODŽ. KOS, DEBLA PAUL NEWMAN			PREBIVALKA ETONE			MAOUTOST				100	NEPRIJET. VONJ		
													OPRETA			NAŠI ZAHODNA SOSEDI	POVEČEVALNO STEKLO
ZAPRAŠENOST	GRELEC CENTRAL. KURJAVE	NAJVIŠJA GORA NA KRETI	ZITSKO OBLAČILO KOŽUH TUPOLJEV				ŽITNA DLAČICA KRAJ PRI ZABRU					VODNA ŽIVAL ŠKARJANI	POMLAD. MESEC URADNI SPIS				
PRILIV						REKA SKOZI FIRENZE V ITALIZI		ZOŽENO ČREVO	KRAJ PRI TORINU				OBROKI POSOJILA HRVAŠKA IGRALEC				
GORA V SAVINZ. ALPAH						SLOVEN. STUČARNA (NUŠA)	TROJAN. PLENIČ	NEZNANKA VITATEK. IZORANA ZETILJA		KMETIJ. STROJ ZA NAKLADANJE							
KRAJ OB TISI V VOJVODINI			DIJAŠKI DOM							OSTRINKA POLE					LANTAN		
			PREBIVAL. AONIZE							GRŠKI KIPAR					RAKAST BOČNIK		
ŠIBENIK		MESTO V ITALIZI	VOJTRSKA ENOTA					SPIKERICA (OLGA)				GORNJA OKONČMA	INDIJ. ŽEN OBLAČILO				NAJVEČJA REKA V ALBANIZI
								DREVEŠNA SKORJA					INDIJANEC V AMERIKI				
NAPITEK					ITALIJAN IGRALEKA				SOL SOLIT. KISLINE						POGAN		
					SPOD. DEL POSODE				USNJEV TRAK						NETRŠKA TOVARNJA AVTORODA		
ŽUPANČIČ				UTIRLI ROTUN. DRŽAVNIK			PUNT, VSTAJA				VZDELOK. OPANKOV						
				ALUTINIZI							MEDRET						
KRAJ OB SOČI															ZITSKO VOZILO		
NAPRAVA ZA TRKANJE															SEČ		

FANTAST

Srećanje pekov Jugoslavije

Ivan Sekulić

To pot v Šibeniku

Letošnjega srečanja pekov Jugoslavije, ki je bilo v Šibeniku, so se udeležili tudi peki Živilskega kombinata Žito. Tovariš Anton Kosovel, direktor TOZD Pekarn, ki je tudi član koordinacijskega odbora združenja mlinarjev, pekov in testeninarjev Jugoslavije, ki se je udeležil srečanja v Šibeniku, je v kratkem pogovoru dejal: »Prvič so se peki iz Jugoslavije sestali leta 1976 v Čačku, nato v Ohridu, letos pa v Šibeniku. Pekarskega srečanja v Šibeniku so se udeležili delavci pekarske industrije iz vse Slovenije, kot tekmovalci in predstavniki delovnih organizacij. Srečanje je organizirala Žitna skupnost Slovenije. Na pobudo poslovnega združenja proizvajalcev kruha in peciva Jugoslavije, smo organizirano pristopili k reševanju problemov pekarske industrije v Jugoslaviji. Predvsem gre za tehnološki razvoj tega, ter iskanje ekonomskega položaja organizacij združenega dela v pekarstvu. Zaradi uspešnega in tesnejšega sodelovanja, smo pristopili k uveljavitvi dneva pekov Jugoslavije. Tovrstna srečanja se bodo vrstila vsako leto v drugem kraju.«

MUSTAFA VELADŽIĆ DRUGI

Ni težko, če so priprave dovolj resne

Tekmovalci Žita smo se zbrali za odhod na Živiljado na Kongresnem trgu. Vsi dobro razpoloženi, polni optimizma in ugotavljanja, oziroma primerjanja ekip drugih podjetij. Po končanih igrah, to je bilo zvečer na prijateljskem srečanju, je bilo jasno, kaj in kako se kdo počuti. Tudi Mustafa Veladžiću, ki je na tem tekmovanju zasedel drugo mesto v krosu za moške nad trideset let.

Vprašal sem ga kako je zadovoljen z rezultatom. »No ja,« je rekel, »narediti bi se dalo še marsikaj, vendar je ob delu težko trenirati.«

Na življenjadah se dobijo ljudje, ki so se nekoč aktivno ukvarjali s športom, pa jim zaposlitev ne dovoljuje več aktivnega udejstvovanja ali pa ljudje, ki žele ohraniti ob vse večjem industrializiranem življenju še nekaj energije in se s športom bavijo predvsem kot rekreaciji.

Kako pa bo s tvojim sodelovanjem v bodoče?

»Dokler mi bodo moči dovoljevale, bom tekmoval.«

l. S.

Proste sobote »žro« dopust

Ana Marianovič

Zakon je jasn: Sobota je delovni dan

Prosta sobota je za dopustnika delovni dan! Tega marsikdo ne ve (ali pa mu to ne ugaja), zato je pri obračunavanju dopustov pogosto vroča kri.

Toda zakonska določila so jasna in pravijo:

1. Proste sobote, kot so določene po terminskem koledarju, imajo značaj delovnega dne in se zato štejejo v čas dopusta in v čas drugih upravičenih odsotnosti z dela.
2. Evidentičarji dopustov zato registrirajo letni dopust in vse druge upravičene odsotnosti z dela na dan proste sobote v evidenčni list delovnega časa z označbo, kot je predpisana (letni dopust, izredni plačan dopust itd.) vendar pri tem ne pišejo nobenih ur izrabe letnega dopusta, ker je letni dopust določen v delovnih dneh in ne v urah. Letni dopust na dan delovne sobote se evidentira z 8 urami, kot je za delovno soboto določena dolžina delavnika.
3. Delavcu, ki nastopi dopust na dan pred prosto soboto, se prosta sobota šteje v dopust.
4. Če delavec nastopi dopust na dan pred državnim praznikom in prazniku sledi prosta sobota, se taka sobota ne šteje v letni dopust, če se delavec vrne na delo prvi dan po končanih praznikih. S tem namreč dokazuje, da je izkoristil le 1 dan letnega dopusta. Če se delavec vrne drugi ali tretji dan po končanih praznikih, pa se v letni dopust vštejejo vsi dnevi, ki imajo značaj proste sobote, ker je delavec s tem dokazal, da želi koristiti več dni letnega dopusta. To pa se evidentira tako, kot je pojasnjeno v točki 1 tega navodila. Take slučaje imamo pri koriščenju dopusta v mesecu aprilu in maju (majski prazniki), v mesecu novembru (Dan mrtvih in Dan republike).

Sodelujte s svojimi prispevki v »Glasniku« — sprejemamo vse od pohval do kritične ocene.